

ARNHEMSE SCOURA

WOENSDAG 1 FEBRUARI.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 per maand.

De prijs der Advertentiën is, van een tot negen regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelrecht, voor elke plaatsing.

Landseke berigten.

TURKIJE.

Van de Parische grenzen, 16 jan. Uit Konstantinopel zijn verschillende geruchten in omloop omtrent de wijze waarop de Servische regering zal worden georganiseerd. Volgens eenigen zou Wutschisch met zijne aanhangers naar Konstantinopel ontboden zijn, om de einde doot kunne verwijdering der weg tot de hereniging der familie Obrenowitsch te banen. Volgens anderen zou alleenlijk Kiamil-pachâ teruggeroepen worden om Servie terugkeeren, om, in gemeenschap met de orde in den zin van Rusland te herstellen. Het schijnt echter, dat Wutschitsch besloten heeft om niet naar deze bevelen te voegen; veeleer, zegt men, dat hij zich des noods met den vorst naar zijne geboorteplaats wil begeven, eenen nieuwen opstand des lands trachten te bewerkstelligen, en zich tot het uiterste te verdedigen. — De consuls van Frankrijk en Engeland intusschen aan vorst Alexander op den 15de van de Russische nieuwjaardag (15 januari) in volle uniform hunne gelukwenschingen gebragt, hetwelk aan de aangelegers der tegenwoordige regering nieuwe stof tot vreugde gaf. — De vlugtelingen uit Servie, welke bijna van alle middelen van bestaan beroofd zijn, worden alhier door den vorst Milosch onderhouden. Het is bekend, dat met dit doel door den vorst 300 menschen sedert den 1sten september door hem onderhouden worden.

DUITSCHLAND.

Van den Mein, 25 jan. Sedert eenigen tijd hoort men bijna niet meer gewagen van de tolbegünstigingen, welke de Russische regering aan Pruisen heeft toegestaan. Het publiek is zeer nieuwsgierig te vernemen hoe de zaak zal afloopen. Dit is een bewijs, hoe groot de belangstelling is, welke men voor de aangelegenheden des tolverbond koestert. Uit goede bronnen vernemen wij, dat de onderhandelingen met het kabinet van St. Petersburg tot dusver tot geenen uitslag hebben geleid, en dat Rusland nog weinig geneigdheid getoond heeft om de begunstiging op het geheele tolverbond uit te spreken. Wanneer het daarbij blijft, dan schiet er van de Pruisische regering niets anders over, dan om de gunsten te protesteren. (Fr. M.)
Van de Moesel, 24 jan. Naar wij vernemen zal dit jaar de stoombootdienst op onze rivier nog meer worden uitgebreid. De dienst van Metz naar Trier en Koblenz zal door goede booten onderhouden worden. De booten van den Rijn in verband gebragt worden. Voor den aanleg van eenen spoorweg van Metz naar Saarbrücken, om daardoor een spoedig verkeer met Mannheim en Darmstadt daar te stellen, zal zich spoedig eene maatschappij onder toezigt der regering vormen. (M. J.)
Athens, 19 jan. Wat onze groote nabuurstad Hamburg betreft, zoo is het natuurlijk, dat de groote ramp, welke hier nog ongunstige handelsverwickelingen kwamen, aan haren bloei eenen schok gaf, die niet zoo spoedig over te komen. Over het algemeen blijkt echter daaruit, dat Hamburg nog veel rijker was dan men vroeger vermeende; en hoewel het nog lang aan de gevolgen zal lijden, zoo heeft dit ongeluk aan den kant eene voor de toekomst veel beloovende ommekeer in de gemeederen voorbereid, welke zichtbaar is in de steeds toememende pogingen om veronderde ingangen op te heffen en dezelve met den tijd in harmonie te brengen. Ter beoordeeling der handelsbetrekking

van Hamburg is er wellicht geen geschikter standpunt dan het onze, en ik aarzelen niet te beweren, dat deze, in weerwil der ongunstige omstandigheden, eer hebben toe- dan afgenomen. Ook in het vervolg zal Hamburg blijven bloeijen, zoolang het de vrijheid der beweging naar alle zijden behoudt; want zoo lang ook zal het de natuurlijke en aanzienlijkste bevorderaars-ter van het Duitsche verkeer met andere landen en werelddeelen blijven. (A. A. Z.)

Stuttgart, 25 jan. Terwijl de Kamer der afgevaardigden bij voortdurend over het ontwerp van wet, betreffende de spoorwegen, beraadslaagt, komen uit alle deelen des lands petitiën, ten gunste eener openbare en mondelinge regtspleging in. De petitië van Stuttgart telt reeds 1200 onderteekenaars uit de aanzienlijkste standen. Uit Bietigheim, Besigheim, Göppingen, Hall, Winnenthal, Waiblingen en andere steden zijn reeds petitiën in denzelfden zin bij de standen ingekomen, of worden er gereed gemaakt, en het volksblad, der Beobachter, bevat in ieder nummer aankondigingen van nog meerdere petitiën in denzelfden geest. Deze verzoekschriften komen bijna overal, zonder eenige aansporing van buiten, uit den boezem der burgers voort, en getuigen uit de collegiën der stedelijke raden. Het volk wederlegt daardoor op het treffendst de gewaagde bewering, die in de Kamers der afgevaardigden geuit werd, dat het met de tegenwoordige regtspleging tevreden zou zijn. De vergelijking tusschen Saksen en Württemberg, in een nummer der Kölnische Zeitung medegedeeld, maakte hier veel opgang, en met beschaming moest men bekennen, dat het maar al te waar is, wanneer men den geest der Württembergische met de Saksische Kamer-afgevaardigden vergelijkt, dat de onze in kennis en volharding verte bij gene achterstaat.

ENGELAND.

Londen, 28 jan. Wat men duchtte is gebeurd; en de heer E. Drummond weensdag in den voormiddag aan de gevolgen zijner wond bezweken. Hij had den vollen ouderdom van een en vijftig jaren nog niet bereikt, en was ongehuwd, maar woonde met eene zuster, die wegens zijn verlies ontroostbaar is. Zelden misschien heeft een sterfgeval een zoo algemeen en welverdiend leedwezen opgewekt. — Zoodra H. M. het bericht er van te Windsor ontving, liet zij prins Albert, die op de jagt was, waarschuwen, die terstond naar het kasteel terugkeerde, van waar dadelijk een bod afgezonden werd, om de betrekkingen des overledenen van de deelneming der vorstelijke personen te vermelden. Sir R. Peel, wiens huisvriend deze zijn geheimsecretaris tevens was, is door zijnen dood diep getroffen, en buiten staat geweest een diner bij te wonen, geregisterd door de kabinets-ministers gegeven. Hoop de hertog van Wellington den heer Drummond reeds voor lang gelijke achting toedroeg, moge onderanderen daaruit blijken, dat hij eenmaal in het Hogerhuis openlijk zeide, dat deze hem de eer wel had willen aandoen zijn geheimsecretaris te worden.

Tot in zijne jongste oogenblikken heeft dit slagt-offer eener blinde woede (hij moge dit al dan niet bij vergissing in den persoon geweest zijn) het beminnelijk karakter niet verloochend dat hem steeds aller genegenheid verworven had. Weinige oogenblikken voor zijn verscheiden vroeg hij eenen der artsen of alle hoop verdwenen was, en op het toestemmend antwoord hernam hij, met een glimlach op het gelaat: »Wel nu, ik heb getraat een eerlijk leven te leiden, en zooveel goeds te doen als ik kon, en nu vestig ik de hoop op mijne verlossing in Gods genade." Na

nog eenige lamenis gevraagd te hebben, blies hij den adem uit.

Ofschoon de moordenaar M. Naughten zijne schijnbare bedaardheid in de gevangenis tot op dien tijd had behouden, werd hij, op het vernemen dat de heer Drummond stervende was, plotseling vuurfood, en barstte andermaal los in onzamenhangende verwenschingen tegen de Tories, die, naar hij beweerde, door hunne vervolgingen, zijne hersenen gekrekt hadden. Ook verweet hij zich zelven, bij de jongste verkiezing te Glasgow, tegen zijn geweten aan gestemd te hebben. Vele geëmploijeerden in de gevangenis blijven zijne krankzinnigheid voor gehuicheld houden. Later ontvangen brieven uit zijne geboorteplaats beweren, echter, dat reeds voor eenige jaren vlogen daarvan bij hem waargenomen zijn.

Heden zal M. Naughten denkelijk een tweede verhoor ondergaan. Alle dagbladen vereenigen zich in de hoop, dat niets gespaard moge worden om de drijfveren van den heischen aanslag door te dringen, en in de betuiging hunner smart dat zoo iets, en wel op lichtklaren dag, te midden der wereldstad Londen heeft kunnen gebeuren.

In weerwil der herhaalde verzekering dienaangaande, kan men hier nog moeilijk gelooven, dat het tractaat tusschen Engeland en Spanje reeds zoo goed als gesloten zou zijn, naardien men het hoogst onwaarschijnlijk acht, dat de Spaansche ministers eene zoo gewichtige zaak zouden afdoen, alvorens de Cortes te hebben geraadpleegd.

Laatsleden donderdag had te Dover een prachtig schouwspel plaats, dat op nieuw van de meesterschap des menschen over de natuur en de vorderingen der kunst getuigde. Eene ontploffing van 18,000 ponden buskruid onder de zee had er plaats, tot wegruiming van de Round-Down-rots, die 375 voet boven het hoogste water-peil in zee uitstak. Men had die wegruiming noodig tot het daarstellen van eenen onderaardschen gang, om de afvoer van de rots te vergemakkelijken. Het buskruid was aangelegd in drie kamers, aan het einde van zoo vele galleggen, 300 voet diep. Op 60 tot 70 voeten van de rots werden galvanische batterijen gesteld, en, ten aanzien van eene vrij aanzienlijk menigte, en onder noodige voorzorgen, deze in beweging gebragt. Ten 2 ure had de ontploffing aan den grondslag van de rots plaats, een half uur daarna hoorde men een dof gerommel en spoedig begon de bodem van de rots uit te tuimelen, en de 500 voeten breede top begon trapsgewijs te zinken, terwijl de aarde, waaraan zij was vastgehecht, sidderde onder den schok. Er was geene hevige uitbarsting, geen gezigt van vuur, maar zeer weinig rook, geene geweldige splijting van rotsen, maar de langzame, als het ware kalme verdwijning in den afgrond van een rotsgevaarte, dat eeuwen het geweld der wateren en van de orkanen had getuigd, maakte juist het schouwspel zoo ontzagwekkend. Der menschen kunst had het gevaarte zijnen wortel ontworteld, en het rotsgesteente scheen eene vlosibare stof geworden te zijn, zoo onmerkbaar vereenigde het zich met de wateren; eindelijk verdwenen de laatste punt, en eene donkerbruine, dikke, naar drabbigen inkt zweemende stof bedekte nog de rots. De eerste kreet, die den toeschouwers ontsnapte, was: »Wat is dat, hoe prachtig!" Een luid gejuich en langdurige gelukwenschen aan den ingenieur, die deze onderneming bestuurd had, den heer Cubitt, volgden. Hierop werden nog eenige proefnemingen met de galvanische batterijen gedaan.

Parijs, 28 jan. Sedert twee dagen raadpleegt de Kamer der afgevaardigden over het adres. De zitting van gisteren had zich door eene zeer hevige redevoering van den heer de Lamartine gekenmerkt, die in dezelve verklaarde voortaan zich geheel van de regeringspartij afscheiden. De minister van onderwijs, heer *Fillemin*, beantwoordde dien spreker. Heden hebben zich de heeren *Larochejacquelein* tegen en *Gasparin* voor het concept-adres doen hooren. Men verwachtte, dat ook de minister van buitenlandsche zaken, heer *Guizot*, in deze zitting zou spreken, maar toen de post vertrok, had hij het spreekgestoelte nog niet beklommen.

— Van Briancón wordt berigt, dat de postrijder van Grenoble en drie passagiers, welke de reis met hem deden, door eene sneeuwval overstelp worden zijn. Zij lagen onder acht à tien Nederlandsche ellen sneeuw begraven, en hoezeer 200 menschen met allen ijver drie dagen lang gearbeid hadden, was het nog niet mogelijk geweest iemand der ongelukkigen weder te vinden.

— De jongste tijdingen uit Algiers doen meer en meer zien, dat men den oorlog aldaar in de eerste tijden nog niet als zoo geheel geëindigd moet beschouwen, vooral zoo lang het niet gelukt zal zijn, zich van den bevelen *Abd-el-Kader* meester te maken. Men schrijft althans, dat, terwijl onze colonnes ter naauwernood van een veldtocht van 47 dagen teruggekeerd waren, de emir, die naar het zuiden gevlugt was, teruggekeerd is om te trachten de volksstammen te winnen, welke zich aan ons hadden onderworpen. De westelijke stammen hebben daaraan geen gehoor gegeven, doch van die ten zuiden hebben eenigen *Abd-el-Kader* ondersteund bij eenen aanval op een anderen volksstam tusschen Milianah en Mostaganen. De generaal *Changarnier* is van Belidah dien stam dadelijk te hulp gekomen, en zou trachten den emir te bereiken.

BELGIE.

Brussel, 29 jan. De Kamer der volksvertegenwoordigers is gisteren ten 1 ure in openbare zitting vergaderd geweest, en, terstond na de voorlezing van het proces-verbaal en de behandeling der verzoekschriften, heeft zij het besluit genomen, dat de discussie over het tractaat van 5 november met gesloten deuren zoude worden behandeld. De openbare tribunes werden daarop ontruimd, en de Kamer vormde zich tot geheim comité. Alvorens de beraadslaging over het tractaat geopend werd, moet het besluit zijn genomen, om de leden van den senaat daarbij toe te laten.

Binnenlandsche berigten.

Gravenhage, 29 jan. Bij Zr. Ms. besluiten van den 25 dezer zijn benoemd, tot officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Leiden, mr. *D. T. Siegenbeek* van het kantouregter te Nijmegen, mr. *H. de Man*.

Bij besluit van dezelfde dagteekening is aan den notaris *W. A. M. A. van Everdingen* vergund om zijne standplaats van Reusichem naar Baren oyer te brengen.

Gravenhage, 29 jan. In de zitting van de Tweede Kamer van heden, heeft de centrale afdeling haar verslag uitgebragt nopens het ontwerp, ten aanzien van het tusschen Nederland en België gesloten tractaat. Dit verslag vangt aan met eene geschiedkundige herinnering aan hetgeen er sinds 1838 met opzigt tot de regeling der geschillen tusschen de beide rijken heeft plaats gehad. Daarbij is, onder anderen, aangemerkt, dat het verdrag der 24 artikelen, na de aanneming van hetzelfde door de Nederlandsche regering in 1839, eene voor België voordelige uitlegging heeft bekomen. Daarna deed de centrale afdeling mede al hetgeen er, sedert de aanbidding van het onderhavig wetsontwerp, tusschen de regering en de Kamer heeft plaats gehad. Daaruit blijkt, dat, na het opmaken van het omstandig voorloopig verslag en de antwoorden der regering deswege, de groote meerderheid van de leden verstandig had, dat de bekomene inlichtingen der regering de bestaande bezwaren, zoo wel tegen den vorm van het ontwerp als tegen de bepalingen van het tractaat, niet hadden weggenomen; zoodat men zich niet n staar achtte het voorstel goed of af te keuren.

Ten gevolge van het te kennen gegeven verlangen, heeft de Kamer, in drie zittingen met gesloten deuren, van de ministers nog nadere inlichtingen bekomen. Gisteren heeft de centrale afdeling haar verslag opgemaakt en besloten kortelijk de slotsommen op te

geven, van hetgeen er door de leden, na de laatst ontvangene inlichtingen, nog is in het midden gebragt.

10. Wat aangaat den vorm, hebben eenige leden de meening blijven voorstaan, dat de bevoegdheid der Kamer zich niet zoo ver zou uitstrekken, om eene geheele goed- of afkeuring op het tractaat te geven.

Sommige leden waren van oordeel, dat het wetsontwerp meer in overeenstemming moest worden gebragt met art. 57, alinea 3 der grondwet, ten einde de leden, die de Kamer niet bevoegd oordeelden om het geheele tractaat te behandelen, aan het ontwerp hunne goedkeuring zouden kunnen hechten. Eindelijk meenden sommigen, dat de goedkeuring van het tractaat niet moest plaats hebben bij een ontwerp, maar bij een adres of boodschap aan den koning.

20. Wat aangaat de zaak zelve, hebben vele leden, bij de herdenking aan de belangrijke offers, die aan Nederland sinds 1830 tot het behoud van den vrede zijn opgelegd, hun diep gevoel van smart betnigd, dat het verdrag van 19 april 1829 niet de eindpaal van die offers geweest is. Wat betreft het eerste hoofdstuk van het tractaat, het grondgebied, zijn enkele leden steeds van gevoelen, dat de belangen van een deel der Nederlandsche onderdanen daarbij uit het oog worden verloren.

Ten aanzien van het 2de hoofdstuk, de scheepvaart, waren velen van oordeel, dat men bij het tractaat veel verder gegaan was dan bij het tractaat van 1839 was vastgesteld, en voorspelde men van de gelijkstelling van de Belgische scheepvaart met de Nederlandsche op de binnenwateren, groot nadeel voor den Nederlandschen handel. Deze leden waren door de bekomene inlichtingen der regering geenszins gerustgesteld en bleven bij hun gevoelen tegen het 2de hoofdstuk volhardend.

Ten opzichte van het derde deel van het verdrag, de schuld, is de vermindering van het Belgisch aandeel in de schuld van 5 tot 4 miljoen aan velen zeer bezwarend voorgekomen.

Onderscheiden leden beschouwden de globale afrekking van 1 miljoen geheel ongepast. Ook op nog andere artikelen van dit hoofdstuk hadden eenige leden bedenkingen en waren zij dienaangaande door de ministers niet gerustgesteld.

De centrale afdeling ziet zich gedrongen aan het einde van haar verslag te kennen te geven, dat in de afdelingen het gevoel van smart is uitgedrukt en men het ten ernstigste heeft blijven betreuren, dat de regering vermeend heeft tot het sluiten van eene overeenkomst te moeten overgaan, die, naar veler meening, naadeelige uitkomsten voor het vaderland ten gevolge kan hebben.

Onderscheiden leden hebben verklaard, dat indien zij ook, na al het aangemerkte, voor het ontwerp zouden stemmen, zij dit niet zouden doen, uit gevoel van billijkheid of regtvaardigheid, maar alleen uit aanmerking van de belemmerende omstandigheden, waarin Nederland zich, ten gevolge van den loop der gebeurtenissen, geplaatst ziet.

Wordt besloten de beraadslagingen over het ontwerp, houdende het tractaat, op morgen ochtend ten elf ure in eene zitting met gesloten deuren aan te vangen.

— Z. M. heeft bij besluit van 25 dezer, te vinden in de *Staats-Courant* van heden, aangenomen het aanbod der wel eerw. heeren *A. van den Brandhoff* en *J. H. Betting* en *D. Copijn*, respectievelijk hervormde predikanten te Elst, Beest en Wilnis, om zich te stellen aan het hoofd eener Europeesche kolonisatie in de kolonie Suriname. De heer *Betting* zal zich zoo spoedig mogelijk met twee bekwame landbouwers naar Suriname begeven, ten einde aldaar, in overleg met den gouverneur-generaal, eene geschikte landstreek te kiezen voor het ontrangen en huisvesten van vooreerst vijftig huisgezinnen van landbouwers, welke, na bekomen berigt dat de voorbereidende maatregelen zijn tot stand gebragt, derwaarts zullen vertrekken. Wanneer die aanvankelijke vervoer gelukt, zullen nog 150 huisgezinnen, van landbouwers, onder de leiding der heeren *van den Brandhoff* en *Copijn* naar Suriname vertrekken. De kolonisten zullen zich onvoorwaardelijk moeten onderwerpen aan een reglement, hetwelk voor die kolonisatie zal worden daargesteld. De uit te zenden huisgezinnen zullen door de bedoelde geestelijken aan het departement van koloniën voorgedragen worden. Wanneer de te nemen proeve het getal van twee honderd huisgezinnen zal hebben berikt, zal men de noodige inlichtingen inwinnen in verband tot de vraag, of alsdan

zou kunnen opgericht worden eene particuliere vergoeding, welke zich, onder de particuliere bescherming van den staat, met de verdere kolonisatie zou belasten. De uitgaven der te nemen proeve zullen uit de koloniale geldmiddelen bestreden worden.

's Hertogenbosch, 26 jan. Voor eenigen tijd werd voor de regtbank alhier behandeld eene vreemde oortige zaak. Drie in het dorp Oosterhout woonachtige jufvrouwen werden beschuldigd de haar opgelegde inkwartiering van militairen geweigerd te hebben. Gemelde personen zijn, zoo men weet, door de regtbank vrijgesproken, op grond, dat er geene wet bestaat die eenen burger verplicht, om militairen bij zich in te nemen. Naar men nu verneemt, zou Z. M. een extract uit het vonnis gevraagd hebben, en men ziet met belangstelling deswege iets naders te gemoet, vermits dergelijke handelingen — zoo dezelve meer gevolgd werden — met de in de maand mei aanstaande plaats zullende grijpen garnizoens-verwisselingen en dien ten gevolge noodzakelijke troepen-bewegingen, en daarmede voortvloeiende inkwartieringen, misschien quaangename botsingen zouden kunnen te weeg brengen.

Arnhem, 30 jan. Het aantal der levende talen en dialekten op onzen aardbol bedraagt 3065; hiervan komen voor Europa 487, voor Azië 846, voor Afrika 284, voor Amerika 1282, voor Australië 164.

Arnhem, 31 jan. Het aangekondigde concert van onzen verdienstelijken stadgenoot *Mars* heeft gisteren avond plaats gehad. Volgens gewoonte heeft hij door zijn liefelijk en krachtig spel zijnen ouden roem gehandhaafd, terwijl een buitengewoon talrijk opgekomen publiek heeft getoond zijne bekwambheden voortdurend op prijs te stellen. — Het zanggezelschap *Euphonia*, hetwelk het oratorium *Paulus* heeft voorgedragen, verdient deswege allen lof, vooral ook in de solo-partijen. — Jammer dat het publiek verstoort geklaren van het aangekondigde obligaat van den heer *van Deden*!

Mengelwerk.

Wij nemen uit de *Leidsche Courant*, van maandag 11, het volgende opstel over:

Goedkeuring van het verdrag met België.

Het is, terwijl ik de *Leidsche Courant* verzoek andermaal eenige regels, onder het bovenstaande hoofdstuk op te nemen, mijne meening niet, een geschil te hebben, dat mij overvloedig schijnt toegelicht. Ik wil slechts één punt, zoo mogelijk, beveiligen tegen een misverstand, 't geen men noch van de eene, noch van de andere zijde, duikt mij, ontweek.

Verwart men niet onderzoek met goed- of afkeurend oordeel? Het oordeel, dat de Staten-Generaal uit eigen beweging zich kunnen veroorloven, met dat, 't welk zij, krachtens de derde alinea van artikel 57 moeten uitspreken?

De tweede alinea gebiedt, dat de Koning aan de Staten-Generaal kennis geve van de gesloten en bekrachtigde verdragen. Waartoe? Zonder twijfel, ten einde de Staten-Generaal kennis nemen. Zij zullen elk tractaat, zoodra zij het noodig achten, onderzoeken, en ingediend verzoekschrift, het voorstel van een in kan er toe leiden op grond, dat het verdrag regt of belangen krenke, welke de Staten-Generaal verplicht zijn zich aan te trekken.

Doch wij hebben niet met de tweede, wij hebben met de derde alinea van artikel 57 te doen. De vraag is niet, wat de vertegenwoordiging, d. v. om den minister, die teekende, aan te spreken, zal onderzoeken; maar wat de koning, zonder hare goedkeuring, kunne bekrachtigen.

De Staten-Generaal mogen, na gesloten onderzoek bij een voorstel aan den koning over alle bepalingen van een tractaat, welke ook, hun gevoelen verklaren. Dan is dit de verklaring, door de derde alinea bedoeld? Die, welke, eer de koning bekrachtige, moet worden gevraagd? Geenszins. In het eerste geval, het oordeel der Staten-Generaal een advies, waarop koning besluit naar goedvinden. In het laatste, goedkeuring magtiging om te ratificeren; afkeuring grondwettig beletsel der ratificatie.

Zie daar, meen ik, waarom in de verklaring, door de Staten-Generaal volgens de derde alinea te geven, al hebben zij het geheele tractaat met België aangegaan, en hun gevoelen over alle deelen van het verdrag geformuleerd, van niets anders mag blijken, dan hunne stem over den afstand. Deze verklaring heeft van wege hare verbindende kracht, van wege het bepaald wettig uitverksel niet verder gaan, dan

ondering gaat op het koninklijk recht om te be-
hoefden.
de verwarring, die ik bestrijde, komt ook de
voort, van de moeilijkheid of onmogelijkheid
splitsing ontleend. Zij bewijst, waar zij is ge-
geen ten aanzien van het tractaat met Bel-
zamen zal beweren, enkel tegen een onderzoek,
binnen de bepalingen van afstand opsloot,
die ook met andere mogten zijn verbon-
den. Zij bewijst niets tegen de juistheid eener
verklaring, die in een tractaat, dat tevens andere
maken ordent, slechts den afstand gebiedt of afkeurt.
De schrijvers over ons staatsrecht komen ook in den
slag, en er niet zonder stoot af. Waarom hebben zij
de vraag, die nu zoo hoog klinkt, niet sedert lang
opgegruimd? Zij zullen, denk ik, antwoorden, dat zij
de vraag niet zagen, noch geloofden, dat de goed-
keuring, in 1816 en 1824 van de Staten-Generaal
erlangt, in den zin der kroon en vertegenwoordiging
eene andere magtiging, dan tot afstand, inhield.
28 januari 1843. J. R. THORBECKE.

In het vorig opstel van den heer THORBECKE [*Ar-
mische Courant*, van 25 januari, II.] staat regel 23
van het eind; de grondwet liet ons het trekken, enz.;
lees: de grondwet liet dus het trekken, enz.)

De bedelaars in Engeland. (Vervolg van no. 18.)

Ten einde nu in korte woorden ons eerste punt te
zamen te trekken: het aantal bedelaars neemt in En-
geland dagelijks toe, omdat, in den tegenwoordigen
stand van zaken, bekwame landbouwers kunne kost
niet meer zekerheid al bedelende dan al werkende
maken. Stel het arbeidsloon hooger, of laat de prijs
eerste levensbehoeften lager worden; sta, in een
land, aan deze ongelukkigen toe, om zich door hun-
ner arbeid genoegzame middelen van bestaan te bezor-
gen, en wij tarzelen niet te bevestigen, dat zij zich
publikkelijk haasten zullen om het verzuim en lui-
zame, dat de noodzakelijkheid alleen hen dwingt aan
anderen, te verlaten.

Wat men zeggen, bestaat er in Engeland geene
landlooperij (*vagrant-act*?). Vragen de
armenwetten niet aan het parle-
ment aan een wettelijke wet, ten einde zij de bedelarij
in Ierland kunnen beteugelen? Hoe kan dan, on-
danks de strenge wetten, de bedelarij
in Engeland voortduren?

Voor dat wij deze vraag beantwoorden, zullen wij
de belangrijkste bepalingen der *vagrant-act* geseen.
De tegenwoordig geldende wet (uit het vijfde jaar
der regering van George IV), bij welke alle oude
statuten ingetrokken en verkorrt worden, verbeidt de
landlooperij, die in de volgende gevallen voorkomt:
10. die, welke in ledigheid en wanordelijk leven
(*idle and disorderly persons*)
varken en landloopers (*rogues and vagabonds*);
11. die, welke in de verhetting onvatbare schurken (*incorri-
gible rogues*).

Na deze verdeling gemaakt te hebben, bevat de
wet het volgende: als ledige schurken en van een onbe-
hoefden gedrag (*idle and disorderly*), wordt ieder een
bedelende, die, in staat om geheel of gedeeltelijk
voorzien te zijn, keuzegewijze op eene andere wijze zijne
kost te verdienen, weigert te werken en ten laste zij-
ner parochie komt; die hulp in eene parochie komt
gevoen, uit welke hij wettig is vreesden was, ten
zij hij een bewijs van den koster of onziner vertoone,
waaruit blijkt, dat hij in de parochie zijne woon-
plaats heeft; die, het beroep van maskeraar, atoc-
faneer, of graafschappen doorreist zonder van verlof
voorzien te zijn; die publieke vrouw, welke op de
steets wegen en open pleinen zich ophandelt, de rust
voort en zich op eene onvatbare wijze gedraagt;
andere leden, welke overal rondwerft, zich op
open pleinen of straat plaatst om te bedelen, of er zijne
kroon en zandt, ten einde te bedelen. Ieder per-
soon van deze klasse kan met gevangenis van ten
hoogste een maand in een verbeterhuis gestraft worden.
12. *vagabonds* zijn zij, die zich aan de
veroordeelde wanbedrijven schuldig maken,
als *idle and disorderly* gestraft te zijn; die voor-
zien van de toekomst te kunnen voorzien; die in de
woonruimten van een bewoond huis of in de opene
pleinen wonen; die geen middel van bestaan aanwijzen
en geen aanspraak daarvan geven kunnen; die
de straten of pleinen aan de vooruitgangers schan-
delijk bedelen of tekeningen of spijtig, anders onketch

voorwerp vertoonen; die zich maakt op de straten of
pleinen vertoonen, met het oogmerk om eenige vrou-
wen te beleedigen; die aalmoezen trachten te verkrij-
gen, door aan ieders oogen wonden of wanstellig-
heden te werpen; die onder valsche voorwendsels
vrijwillige giften aanvaarden; die huiltie woonplaats
verlaten door hante trouw en kinderen ten laste der
parochie te laten; die op de straten of op openbare
plaatsen of binnen 's huis hazardspelen spelen of bij
zulk spelers weddenschappen aangaan; die in het
bezit zijn van werktuigen, geschikt om sloten open te
breken, of van geweren of andere wapenen, met het
doel om er zich van te bedienen tot het plegen van
misdrijven; die met strafwaardige bedoelingen binnen
in of op het dak van een bewoond of gebouwde wor-
dend huis, van eene gesloten plaats, in eenen tuin
of schuur gevonden worden; die vermoed of bekend
als van diefstal te leven, de oevers der rivieren of
bevaarbare stroomen, kanalen, dokken, kaden,
entrepôts, straten en naburige wegen bezoeken met
de bedoeling om wanbedrijven te begaan; ten slotte
zij, die, als *idle and disorderly* gevangen genomen
zijnde, geweldadigen weerstand bieden en vervol-
gens veroordeeld worden als schuldig gemaakt
hebbende aan de feiten, van welke men hen betichtte;
de straf aan de *rogues* en *vagabonds* opgelegd is ge-
vangenis van ten hoogste drie maanden.

Onder de algemeene benaming van *incorrigible
rogues* zijn alle personen begrepen, die uit een ge-
vangenis ontslagen zijn, waarin zij ten gevolge eener
veroordeeling krachtens de *vagrant-act* zaten; die, als
rogues and vagabonds veroordeeld zijnde, na hante
in vrijheidsstelling dezelfde wanbedrijven begaan,
die hen hadden doen veroordeelen of een ander wan-
bedrijf waarop dezelfde straf stond; ten laatste zij, die
als *rogues and vagabonds* gevat zijnde, zich met ge-
weld tegen de agenten van het openbaar gezag ver-
zetten en vervolgens veroordeeld worden als schuldig
aan de feiten, van welke zij beschuldigd waren. De
incorrigible rogues kunnen bij maatregel van preven-
tie in een verbeterhuis bewaard worden tot de vol-
gende zitting van het hof van assises, vervolgens tot
gevangenis en zwaren arbeid (*hard labour*) voor ten
hoogste een jaar veroordeeld worden. In sommige ge-
vallen mogen de regters de straf van geesteling opleg-
gen, doch alleen aan mannen.

Ondanks deze wet, ondanks de buitengemeene magt,
welke zij aan de ambtenaren van het openbaar gezag
geeft, ondanks de oprigting van werkhuizen, bestaat
er ingangswijze in Engeland eene zoo talrijke bevol-
king bedelende; dat zij eene soort van bijzondere natie
in de natie uitmaakt, dat zij van dag tot dag toe-
neemt, dat zij eene afzonderlijke taal, haar eigene her-
kenningstekenen, bijzondere gewoonten, woon- en
verblijfplaatsen heeft, en dat zij jaarlijks van de inkom-
sten der natie de ontzettende som van 1,375,000 p. st.
(f16,500,000) heft, of het derde gedeelte van de
gansche opbrengst der armenbelasting (1).

Ingezonden artikelen.

Aan de Redactie der *Amsterdamsche Courant*.

Uit hetgeen uw geacht dagblad daarvan meldt, zou
men bijna moeten afleiden, dat het alleen de burge-
meesters der steden Wijk bij Duurstede, Venlo, Til-
burg en Breda zijn, die, oischoon het notaris-ambt
bekleddende, wederom bij vernieuwing tot de burge-
meesterlijke waardigheid zijn benoemd. Vergen mij,
getrouwde lezer van uw waarlijk nuttig, zelfs meer en
meer noodzakelijk wordend blad, eene geringe bijdrage
te leveren, tot hetgeen daaromtrent ook in dit gewest
heeft plaats gegrepen. De notaris S. DE VRIES, bur-
gemeester der stad Parmorende, vroeger lid van die
hoogberoemde en wijd vermaarde dubbele Kamer, in
welke ZED. eene schitterende proeve van zelfstandigheid
en onafhankelijkheid van karakter heeft aan den dag
gelegd, door aan te vangen met in eene kernachtige
rede, vol pit en menz, de splitsing der provincie

(1). Dit zijer zal misschien te hoog schijnen, maar het is
daarentegen veel te laag gesteld. Inderdaad ontvangt ieder
huisgezin van bedelaars, uit zes personen bestaande, geest-
deld jaarlijks ten minste 55 p. st. (f 660). De bevolking
der twee en veertig graafschappen van Engeland bedraagt
15,000,000 zielen. Slechts eenen bedelaar of landlooper op
de honderd zielen rekenende, zouden er in Engeland 150,000
bedelaars of 25,000 huisgezinnen zijn, welke ieder jaarlijks
die som van 55 p. st. ontvangen. Gedurende het jaar, dat met
de maand maart 1840 eindigde, heeft de armenbelasting de
som van 4,300,000 p. st. (f 51,600,000) bedragen.

Holland te bestrijden, immers er tegen te spreken, en
te eindigen met er, naar geweten, voor te stemmen,
en daardoor zijne mannaantal de kroon op het hoofd
te zetten; waarna, zoo als, trouwens, van zelf sprak, —
want de vorige regering des lands wist, niet minder
dan de tegenwoordige, ware vaderlandsliefde en echte
verdiensten te vereeren, — Zijn Ed. spoedig met de
gulden spreuk *virtus nobilitat*, met hare ap- en de-
pendentie werd bevestigd; deze gemoedelijke, waardige
man is weder tot burgemeester zijner notariële stand-
plaats benoemd. Gelijk voorregt, geluk, of wat het
anders zij, viel te beurt aan den heer C. GERDNER,
notaris te Mettemblik, mede een hoogst verdienstelijk
man, als zijnde Zijn Ed. ook een gelegenheids-rid-
der, — aldus worden hier te lande in de wandeling
de Leeuwen-ridders genaamd, welke, ter gelegenheid
van Z. M. feestelijke doorreize en blijde intogten in
augustus jl., als blijkt van aandenken, onder die orde
werden opgenomen, en waarender, zoo als, trouwens,
weder van zelf sprak, men menschen aantrefst van
zeldzame verdiensten en uitstekende begaafdheden,
zelfs dezulke, die als kansel-redenaars in de hervorm-
de kerk de van van PARS nabij komen, — dus gee-
beder van middelmatige begaafdheden, of van zulke
talenten, waartoe een lintje en een sterretje werd ge-
vorderd, om er de algemeene aandacht op te doen
vestigen. Maar, om weder tot mijn onderwerp terug
te komen, — het schijnt, dat andere gewesten meer
tweer aandacht zijn ontgaan. In Gelderland toch zijn
de notarissen mr. W. C. KETTER te Doesborgh, mr. E.
E. ARDESCH te Nijkerk; in Zeeland de notaris mr. K.
WAGTHO te Tholen; in Vriesland de notaris mr. A.
STINSTRATE te Franeker; in Limburg de notaris A. L. W.
H. BLOEMARTS te Weert; in Noord-Brabant de notaris
A. J. VERKOUTEREN te Geertruidenburg, allen op nieuw
tot burgemeesters hunner respectieve standplaatsen be-
noemd; en nu vragen wij met allen ernst: wie zal
ons nog durven komen opdisschen, dat de onlangs
ingevoerde wet op het notaris-ambt, zoo naar den
geest als naar de letter, ook omtrent dit punt, niet
stipt en met onkreukbare trouw, volkomen wordt
gehandhaafd en zoo nageleefd, dat er maar niets van
te zeggen valt? Mogten er al zulke aanranders van, of
gemoedelijke twijfelaars aan de ministeriële waarheid,
eerlijkheid en opregtheid gevonden worden, — gelukkig,
driewerf gelukkig de rustige, kalme Nederlandsche na-
tie, dat er een *Nederlandsche Nieuwsblad* bestaat; —
hier ter stede het blad van den heer VAN HALL, ook wel
het *Nederlandsche Journal de Debats* genoemd, — de-
delijk gereed, om, met klem van redenen, al die vit-
ters, twist- en onruststokers voor goed den mond te
snoeren, zij het niet met zijden koorden, dan toch
met stevig bindgaren. Dat blad, en o, hoe gelukkig!
is daar, om ieder, die maar zien en hooren wil, de
onwrikbare overtuiging in te prenten, dat de dagen
van het ministerie VAN MAAREN voor altijd gesindigd
zijn. Aan hetzelfde werd wel eens, te regt of te on-
regt, te laste gelegd, dat, wanneer de wetten, die
eens moest geplezierd worden, bestaende wetten,
inzonderheid die op het notaris-ambt, zoo werden
uitgelegd, dat men waarlijk zich eer blind zou gelezen
hebben, dan tot de overtuiging te geraken, dat in
waarheid het betoonde plezier geheel in overeenstem-
ming was met de wet; en dat men daarentegen iemand
niet genegen zijnde, zich dan aan de onverbiddelijke
letter der wet als vastgeklemd hield en den van alle
protectie verstoken verzoeker daarnaar verwees; doch,
zoo als gezegd is, die tijden zijn voorbij, voor altijd
voorbij, dank hebbe de nieuwe regering. Neen, nu
begint men eens regt te gevoelen, wat het zegt het
roer van staat in handen gesteld te zien van ministers,
die in al hun doen en handelen, zonder eeniger-
hande oogluiking, maar — en dit is juist het meest
prijselijke — ook zonder aanzien van persoon, zonder
aan overwegingen van bloedverwantschap of vriend-
schap gehoor te geven, de wet en de wet alleen ver-
biedigen, met eenen eerbied, grenzende aan het onge-
looffelijke, want menschen blijven toch immer menschen.
Daardoor geven die bewindsmannen den volke een
voorbeeld in het heiliglijk opvolgen en handhaven der
wetten, hetwelk in andere grondwettige regeringen nog
niet tot zulk eenen graad van volkomenheid is gebracht.
Wanneer men echter beseft, dat wij nog maar aan het
begin van al dat heil en geluk zijn, alleen verkregen en
verworven door den vasten wil van ons nieuw homogeen
ministerie, — dan gevoelt men zich weemoedig aange-
daan door een ander besef, van, namelijk, veel te kort
te leven; maar men mag niet eigenbatig zijn en moet
ook iets voor de nakomelingschap overlaten; voor
haar is een heerlijk verschiert geopend, mits men den

schulden-last, waaronder de natie gebukt gaat, maar voor memorie uittrekt. Dixi!

Zaandam, 26 januari 1843.

Een man van de achttiende eeuw, oud lid der firma Larie, het is allemaal Larie en niets dan Larie.

Militaire geneeskundige dienst.

(Geplaatst onder het gewone voorbehoud.)

» Wat de geneeskundige dienst der land- en zeemagt betreft, achten wij ons niet geroepen voorstellen aan Zijne Majesteit te doen. Wij mogen echter den wensch niet onderdrukken, dat voortaan gehandhaafd worde het besluit van 20 maart 1817, en dat derhalve geene andere personen als officieren van gezondheid mogen worden aangenomen, dan die den titel van medicinae et chirurgiae doctor verkregen hebben, zonder dat het noodig zij, dat zij een ander examen ondergaan, maar onder voorwaarde, dat zij; gedurende den vereischten tijd, gedetacheerd blijven in een groot militair-hospitaal, ten einde zich in de eigheden van de militaire geneeskundige dienst te doen onderrichten.»

(Rapport aan Zijne Excellentie den minister van binnenlandsche zaken, over de geneeskundige staatsregeling, ingediend den 23sten april 1842 door de commissie, benoemd bij Zijner Majesteits besluit van den 29sten november 1841 no. 60).

Bij het ter neder stellen van dezen vromen wensch, ware het, mijns bedunkens, niet ongepast geweest, dat door de heeren leden der staatscommissie in eenige bijzonderheden getreden ware, om welke redenen zij geene andere personen als officieren van gezondheid willen hebben aangenomen, dan die den titel van *med. et chir. doctor* verkregen hebben? Nu toch blijft men in het onzekere, of zij dien titel alléén voor het *decorum* noodzakelijk achten, dan wel of zij het er voor willen gehouden hebben, dat het aan het rijks-hospitaal gegeven wordend onderwijs, en de aldaar voor de verschillende rangen afgenomen examina's geene genoegzame waarborgen zouden opleveren, dat den zieken krijgsman even goed aan de aldaar gevormde en bekwaam geoordeelde officieren van gezondheid zoude zijn toevertrouwd, als aan die genees- en heelkundigen, welke hunne verkregene kennis aan eene geneeskundige school hebben opgedaan. Hoe dit laatste denkbeeld echter te doen rijmen met het, en door de staatscommissie zelve, en door al wat dezer dagen over het geneeskundig onderwijs aan de hoogeschoolen is publiek gemaakt, in het midden gebrachte, betuig ik niet te begrijpen. Er wat vooral mijne verwondering ten deze heeft gaande gemaakt, is, dat een der leden dier commissie, welke sedert den jare 1828 aan het hoofd van het geneeskundig onderwijs aan 's rijks-hospitaal staat, en dus zoo in allen deele bevoegd is om te beoordeelen, dat men zeer goed militaire genees- en heelkundigen, welke ook den burgerlijken beoefenaar dier vakken niet zouden tot schande strekken, kan vormen, zonder dat daarvoor juist den weidschen titel van *doctor* gevorderd wordt; en vooral, dewijl er in dat tijdsyverloop, waarin bedoeld lid aan datzelfde hospitaal met de afneming van examina's belast was, zijn hooggeleerde, bij het examineren voor officieren van gezondheid der 2de of 3de klasse, van reeds in één of meer vakken gepromoveerde doctoren, zoo dikmaals gelegenheid had, zich van de waarheid van het gezegde van *MAGENDIE* te overtuigen: »*On n'est pas médecin pour avoir pris des grades, pour avoir endossé la robe doctorale.*» Hoe zeg ik, bedoelde hoogleeraar er toe is kunnen komen, dien wensch insgelijks te moeten uiten, is mij, ik kom er gnl voor uit, *TE GELERD!*

Voor het *decorum* van het militair-geneeskundige onderwijs had ik wel gewenscht, dat ten minste zijn hooggeleerde zijnen wensch gemotiveerd had; want nu vind ik in dat uiten van dien wensch eene stilzwijgende veroordeeling van het ten dezen bestaande. En hoe dit overeen te brengen met de loftuitingen, welke ik in de laatste tijden zoo dikmaals, en, naar ik geloof, zoo wel verdiend, aan 's hoogleeraars kweekelingen van dat zelfde rijks-hospitaal, in het *NEDERLANDSCH LANCET*, zag toegezwaaid? en dat door denzelfden man, die er nu vóór is, geene andere examina's af te nemen, om officier van gezondheid te kunnen worden, als die, welke ter verkrijging van den graad als *medicinae et chirurgiae doctor* gevorderd zijn.

Ik zal geene vergelijkingen maken tusschen het theoretisch en practisch onderwijs, hetwelk sedert jaren, en vooral sedert 1828, aan 's rijks-hospitaal werd gegeven, en dat, waartoe onze hoogeschoolen de gelegenheid aanboden. Ik zal alléénlijk de vrijheid ne-

men, de heeren leden der staats-commissie bescheidenlijk te vragen:

» Welke gronden er voor hen bestaan, om te wenschen, dat voortaan geene andere personen tot officieren van gezondheid mogen worden aangenomen, dan die den titel van *med. et chir. doctor* verkregen hebben. — Gelooven zij, dat die doctorale titel de officieren van gezondheid meer zal releveren? of houden zij het er voor, dat, zonder dien titel, onze zieke krijgslieden minder goed zouden worden verzorgd? Zijn zij bekend met de regelmaat, waarnaar de examina's aan 's rijks-hospitaal moeten worden afgenomen? Zoo neen! dan kan hun medelid, de hoogleeraar, die sedert 1828 aan dat zelfde hospitaal werkzaam was, hen daar wel eens mede bekend maken. — Betwijfelen zij, of het militair-geneeskundig onderwijs en de afgenomen examina's aan de vereischten beantwoorden? Hun meergemeld medelid had hen daarentrent de beste inlichtingen kunnen geven. Zijn zij wel genoegzaam van het verkieslijke overtuigd, geene andere dan *med. et chir. doctoren* voor officieren van gezondheid te nemen? en zoude het, integendeel, niet wenschelijker zijn, dat men er zich alléén toe bepaalde, in den striktsten zin des woords, goede militaire genees- en heelkundigen te vormen; en juist dat verkrijgen van doctorale perkamenten wat tegen te gaan?

Weten die heeren voorstanders van doctorale officieren van gezondheid wel, dat er zoo veel in de uitoefening van het militaire genees- en heelkundige vak voorkomt, hetwelk in het oog van mijn heer den *doctor TE GERINGE* is, en daarom door hem weinig of in het geheel geene aandacht wordt waardig gekeurd? En daar men toch niet zal bedoelen, dat de heeren *med. et chirurgiae doctores* zoo maar dadelijk in de hoogste militaire rangen debuten, hebben waarschijnlijk de leden der staats-commissie uit het oog verloren; of weten niet, dat de werkzaamheden der subalterne officieren van gezondheid veelal van dien aard zijn, dat de gepromoveerden die werkzaamheden niet, als met den grootsten tegenzin verrigten, en zich al zeer spoedig beijveren, weder eene betrekking te verlaten, in welke zij eerst zoo gaarne geplaatst waren, maar welke hun nu als eenen vernederenden post toeschijnt, dewijl zij zich hadden voorgesteld, nimmer anders als, in den volsten zin des woords, als *doctor* op te treden; terwijl hun nu allerhande lastige corvées (zoo als zij hunne eigenlijke werkzaamheden noemen) worden opgedragen.

Ik zoude deze en dergelijke vragen nog aanmerkelijk kunnen vermeerderen, doch daar het bestek van dit blad geene al te uitgebreide artikelen gedooft, zij het mij ten stotte vergund, als tegenhangen van hetgeen door de leden der staats-commissie als wenschelijk beschouwd wordt, het mij verkieslijker toeschijnende met enkele woorden aan te geven:

In het wezenlijk belang der *militaire geneeskundige dienst* zoude 's rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen niet alleen moeten blijven bestaan, maar behoorde dezelve hoe langer hoe meer te worden uitgebreid, en uit die *pépinière* — en bij uitsluiting de militaire genees- en heelkundigen te worden gekozen. Uit die school toch kwamen sedert lang verdienstelijke militaire artsen voort! — En acht men het, ter verheffing van hunnen stand, noodzakelijk, dat ook zij voortaan den doctors-titel bezitten? welnu! dat men dan in het vervolg den kweekeling, die, na volbrachten studie-tijd en na gegevene blijken van bekwaamheid, als officier van gezondheid der 3de klasse optreedt, den titel van *candidaat in de medicijnen* verleene! Aan hen, die, na afgelegd examen, tot officier van gezondheid der 2de klasse bevorderd worden, kenne men den titel van *medicinae doctor* toe; en aan de geëxamineerde chirurgijn-majoor dien van *medicinae et chirurgiae doctor*! Op die wijze wordt aan hen door de staats-commissie geuiten wensch voldaan, terwijl daarenboven hierdoor in geenen deele inbreuk wordt gemaakt op het prerogatief der aan de bestaande hoogeschoolen gepromoveerden; dewijl den militairen arts de burgerlijke praktijk verboden is, en dus die verkregene doctorale titel blootselijk als voor het *decorum* zoude kunnen worden beschouwd. Want, na al hetgeen boven gezegd is, meen ik het er voor te mogen houden, dat dit, en niets anders, de drijfveer is waarom de reeds meergemelde staats-commissie gemeend heeft, » den wensch niet te mogen onderdrukken, dat voortaan, » met betrekking tot de geneeskundige dienst der land- » en zeemagt, artikel 13 van het besluit van 20 maart » 1817, 1e N^o, no. 74, gehandhaafd worde.

Advertentiën.

Op Donderdag den 9den Februar 1843, des namiddags om 4 uur, ten huize van *JOHANNES DAAM* te Lent, ten overstaan van den Notaris *PAYEN* te Nijmegen, finaal worden verkocht

Een voor circa drie jaren geheel nieuw gebouw HEERENHUIS, voorzien van drie ruime BENDEN en twee BOVENKAMERS; voorts KEUKEN, KELLER, ruimen ZOLDER, POMPE ORANGERIE enz., staande in het beste gedeelte van het Dorp Lent, aan den grooten Weg te Nijmegen op Arnhem, nabij de Hervormde Roomsche-Katholieke Kerken, en behoorende daartoe een Fraaije TUIN, waarin verschillende VRUCHTBOOMEN, eene VISCHKOM enz.; alles omgeven van een HECHTEN en STERKEN MUUR.

Bij inzet met de hoogen gebragt op f 5350.

Nadere informatie te bekomen bij *G. JANSSEN*, Ontvanger te Lent. — Brieven franco.

Te Kelp, tegen primo Mei eerst komende TE KOOP of TE HUUR

Een HUIS en TUIN, thans bewoond door den Heer *J. WILLEMSSEN*.

Nadere informatie te bekomen bij *D. W. J. ESSER*, te Arnhem. Brieven franco.

De Ondergeteekende zijn LOGEMENT het Hôtel der Nederlanden, aan de Groot Markt, te Arnhem, op heden overgedaan hebbende aan den tegenwoordigen Eigenaar, den heer *G. HOLTUS*, heeft de eer zijne geëerde begunstigen den opregtsten dank te betuigen, voor de menigvuldige blijken van vriendschappelijke toegenegenheid, welke hij meer dan 20 jaren heeft mogen ondervinden, en hun te verzekeren, dat hem daarvan steeds eene aangename herinnering zal bijblijven; terwijl hij tevens zijnen opvolger in diezelfde welwillendheid durft aanbeylen.

Wordende al de genen, die van hem iets te verdienen hebben, of aan hem verschuldigd zijn, verzocht, daarvan, in den loop dezer maand, aan het genoemde Hôtel opgave of betaling te doen.

Arnhem den 1sten Februarij 1843.

J. ROBERT.

De Ondergeteekende thans eigenaar zijnde van het op heden overgenomen LOGEMENT, het Hôtel der Nederlanden, van den heer *J. ROBERT*, neemt de vrijheid, dit zijne Logement en *Table d'hôte* in de voortdurende begunstiging zijner Geachte Stadgenooten en Heeren Medegangers ten vriendelijkste aan te bevelen; — Belovende, bij de meest zorgvallige bediening en eene zachte civile behandeling.

Arnhem, den 1sten Februarij 1843.

G. HOLTUS.

Met permissie van het Edel Achtbaar Bestuur

SCHOUWBURG TE ARNHEM

Théâtre des Variétés,

Onder Directie van *W. HENDEL*.

N°. 12 van het Abonnement.

Op Woensdag den 1sten Februarij 1843

DE TOOVER-FLUIT

Zangspel in een Bedrijf; muziek van *MOZART*. Alleen, de Heer *M. D. VOET*, eerste Tenor van Amsterdamschen Schouwburg.

Hierna:

INTERMEDE MUSICALE:

- No. 1. *Aria* uit de Opera *Don Juan*, muziek *MOZART*; te zingen door den Heer *M. D. VOET*.
- No. 2. *Die Sterne*, Romance (Hoogduitsche tekst) door den Heer *VOET*.
- No. 3. *Hotte Liebe*, vocaal Lied voor 3 stemmen te zingen door de Heeren *VOET*, *VAN LEE* en *ED. BAMBURG*.

Ten slotte der voorstelling

JAN EN NEEM

Faudeville in 3 bedrijven.

BREDE STUKKEN MOET ALTIJD VERTOOND.

Marktprijsen.

Nijmegen, 30 januari 1843.

Buiten de stedelijke consumptie is heden in Tarwe omgegaan; gemene Cleefsche en Inlandsche Tarwe f 9; geringe kwaliteit f 7.50 a f 7.75; Hooglandsche f 9.75. Rogge bij het begin der markt tot de bestede prijzen der vorige week gekocht: f 7.50 a f 7.75; later echter slap en dalende af van f 7.25 a f 6.85 naar kwaliteit. — Gerst was begerd: Zomergerst f 2.75 a f 3.00; Wintergerst f 5. a f 5.20. — Boekweit als f 6.25 a f 6.80. — Haver ging traag van de hand a f 2.75. — Klaverzaad slap van f 17.50 a f 18.50 pond.

Graterhoogte te Arnhem

Den 31 Jan. 4 El O Palm O Duim; gew. 122 Duim

Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boek